

Commune skulde burdere den Stump af Eiendommen, maaskee kun Hjørnet af en Mark, der strakte sig ind i den, eller den Smule Skov, der paa samme Maade kunde strække sig derind. Udvalget har derimod troet, at der maatte og burde være eet Sted, hvor Indtægten af den hele Eiendom blev skjønnet, og at det for Agerbrugets Vedkommende burde være det Sted, hvor Avlsbygningerne ere beliggende, og for Skovbrugets Vedkommende det Sted, hvor den største Deel af Skovarealet fandtes, og hvor i Reglen Bestyreren vil have sit Opholdssted. Altsaa, hvor der er et saadant samlet Ager- eller Skovbrug, skulde man lade Indtægten skjønne af en enkelt Rigningscommission, og den udfundne Nettoindtægt skulde da i Forhold til Hartkornet fordeles mellem de forskjellige Communer, i hvilke det vedkommende Ager- og Skovbrug strakte sig ind. — Der er, som jeg seer, af et Mindretal stillet et Underændringsforslag til dette Forslag af Udvalget, og jeg skal tillade mig at berøre det allerede nu, da jeg maaskee ikke senere kommer tilbage dertil. Dette Forslag gaaer ud paa, at den nu af mig sidst omtalte Fordeling vel skulde skee efter Hartkorn, naar der er Tale om Agerbrug, men derimod efter Areal, naar der er Tale om Skovbrug. Dette Spørgsmaal har ikke været behandlet i Udvalget, saa jeg veed ikke, hvilken Mening de øvrige Medlemmer af Udvalget have derom; men mig forekommer det at være et hensigtsmæssigt Forslag. Stykindsætningen af Skovene er jo, som bekjendt, underkastet flere Banskfæligheder, og jeg maa derfor ansee det for rigtigt at vedtage dette Forslag. — Dette var det ene Tilfælde, hvor en Eiendom saaledes bandede et samlet Brug, men der er ogsaa Eiendomme, som strække sig ind i flere, ja, undertiden i mange Communer, men som ikke danne et enkelt Brug, men derimod, hvad man kalder et Eiendomscomplex, og der kan være Tilfælde, hvor det er overmaade vigtigt at faae Regler for, hvorledes Skatteansættelsen der skal finde Sted. Lader os tænke os et Gods, hvortil der hører en betydelig Mængde Fæstegaarde, og at der paa dette Gods hviler en Gjæld. Nu kan vel hver enkelt Rigningscommission sige: Eieren af dette Gods har ifjor fra denne eller hiin Commune havt saa og saa stor Indtægt, idet man her kan vide,

hvilken Fæsteafgift der er svaret, og altsaa kan paaligge ham Skat af denne Afgift; derfor vil der ikke være Noget iveien; men hviler der nu paa Godset en betydelig Gjæld, eller er der Administrationsudgifter, som ere fælles for det hele Gods, saa veed Rigningscommissionen i den enkelte Commune ikke, hvormed det af den Grund skal trækkes fra Eieren's Indtægt. Derfor maa der være et Sted, hvor den samlede Indtægt af dette Gods bliver beregnet, og hvor der bliver fradraget de almindelige Udgifter, som hvile paa det hele Gods — altsaa ikke paa en særlig Deel deraf som særlig Gjæld eller Udgift, men paa det hele samlede Gods — som en almindelig Gjæld eller Udgift, saaledes at Godsets Nettoindtægt kommer frem, og ikke dets Bruttoindtægt, og hvorefter Fordelingen af Indtægterne under de forskjellige Communer finder Sted efter et procentvis Forhold. Derom maa ogsaa en Bestemmelse gives, og en saadan har Udvalget ogsaa bragt i Forslag under § 9 b. Endvidere maatte det Tilfælde forudsæes, at den Skattepligtige, som har Indtægter fra flere Communer, kunde have Udgang til Nedsættelse i Skatten enten paa Grund af Scalaen eller paa Grund af de Bestemmelser, der findes i § 12 om uheldige Formuesomstændigheder, Uheld i Aarets Løb osv. Der maa da ikke blot være et Sted, hvor denne Nedsættelse skeer, men tillige en Regel fastsat for, hvorledes der i den Henseende skal gaaes frem; thi naar en Sum først er fremkommen ved Opsummering af flere Summer, og Nedsættelse da skal finde Sted deri, saa veed man ikke, hvorledes denne Nedsættelse skal falde paa de forskjellige Summer, og derfor maa der være en Regel, som siger, hvorledes man i saa Tilfælde skal bære sig ad. En saadan Regel er foreslaaet, ligeledes i den ny § 9 b. Men desuden har Udvalget foreslaaet endnu en ny Paragraph paa dette Sted, som findes under Ændringsforslaget Nr. 27 og er betegnet § 9 c. Det er et nyt Hjul, som Udvalget foreslaaer at sætte til dette hele Maskineri, og som man har Haab om skulde virke til Held for Skattens ligelige og retfærdige Fordeling, som ogsaa til at forbedre det Grundlag, hvorpaa man kunde ville bygge, dersom vi skulde blive nøbde til et andet Aar at